

Dr. Małgorzata Milewska z Uniwersy Gdańsk slědzi w Budyšinje

Rěčespytnica ma serbšćinu za bohaty pokład

Dr. Małgorzata Milewska z Gdańska je z dotalnymi wuslědkami swójeho džěła spokojom. Wot 5. awgusta slědzi pólska rěčespytnica a wědomostna sobudžělačka Uniwersy Gdańsk w Budyskim Serbskim instituće za historiskimi a přitomnostnymi deminutiwami serbšćiny.

Na jeje Budyskim tuchwilnym džělowym městnje leža pódla kompjutera stare a nowše serbske knihi, ale tež wjazane Serbske Nowiny a druge časopisy. Słownikaj Swětlika a Frencla ze 17. lěttotka, ale tež nowšej kaž wot Krala a Rězaka su na blidže rozpoložene.

„Sym sej z knihow a časopisow hižo wjace hač 5 000 słowow na-

zběrała, kotrež běchu spočatnje małostniki, su pak so w běhu časa dale wuwiali“, powěda Pólka a mjenuje słowo psyk, kotrež bě jónu deminutiw, džensa pak je normalne wopriječće za pos. Tež woznam słowa je so změnił kaž wječorka, kotrež je tež zarjadowanje.

Małgorzata Milewska chce z tutym slědženjom habilitować a knihu wudać, kotraž ma přinošować k cyłkownemu slědženju w slawistice. Tema jeje džěła rěka „Hornjoserbske deminutiwy w rěčnym systemje a teoriji“.

„Nadžijam so, zo móžu hižo klětu na swojej uniwersice habilitaciske džěło wuspěšnje zakitować.“

Młoda žona-wědomostnica pochadza z wuchoda Pólskeje, ze Sejny/Suwałki. Hižo jako džěčo čitaše rady pólsku literaturu. K tomu bě ju jeje četa pozbudziła. Tuž je so po maturice za studij polonistiki w Gdańsku rozsudziła a je tam hižo lěto do zakončjenja studija jako diplomowy magister 23lětna studentow w předmjetach gramatika, kultura pólskeje rěče a leksikologija wuwučowała.

„Na uniwersice je mje mentor prof. Bogusław Kreja za Serbow zahorił.

Chcyše mje wjacekróc na mjezynarodny ferialny kurs serbšćiny do Łužicy słać. Bohužel njeje so to mi tehdy terminowje ženje hodžało“, powěda wona w dosć dobrej serbšćinje. Hakle wot lěta 2000 a potom 2002 a 2006 so wuwučena polonistka-slawistka na tutym mjezynarodnym kursu serbšćiny w Budyšinje wuspěšnje wobdželeše.

„Mi je so atmosfera na nim lubiła. Sym wjele Serbow zeznała a tež wobšěrnišo jich kulturu“, wona zahoriće powěda. W pólskich a serbskich wědomostnych publikacijach tuž wo fenomenje Serbow pisaše a dale pisa. Za nju je to nimale kaž dziw, zo zamóchu Serbja přez tysac lět swoju mačersćinu a kulturu zachować a woboje samo dale wuwivać. Po tym zo bě so Małgorzata Milewska za slědženske džěło wo deminutiwach rozsudziła, přebywaše mjez tym hižo wjacekróc na měsac w Budyskim Serbskim instituće. Tež nětko tam zaso wšědnje wot ranja we wosmich hač do pječich džěła.

„Z hłownej pomocnicu při slědženju dr. Sonju Wölkowej a jeje koleginomaj dr. Janu Šołćinej a dr. Anju Pohončowej mam sympatiske přewodžerki. Mi so lubi

w Budyšinje slědzić“, měni Pólka. Wona wužiwa kóždužkuli móžnosć, so ze Serbami zetkawać a kulturne zarjadowanja a wustajeńcy wopytować kaž njedawne předstajenje oratorija „Žně“ w Smochćicach.

„Na wšitkich polach rěče, kultury, literatury, hudźby a tworjaceho wuměstwa widžu w Serbach wuwice. To spožča mi nadžiju za jich dalši přichod. Jeli młodžina swoju mačersćinu sebjewědomje pěstuje, sym wo tym přeswědčena, zo so tuta moja nadžija tež spjelni.“

Přečelna a w duši wjesoła žona tež sama wšitke skladnosće serbowanja wužiwa. „Móžu serbsce, to je wažne za mnje“, wona rozsudnje zwuraznja, tak, jako chcyła sobu pomhać rěč Serbow zachować. Jeje slědženje za małostnikami serbskeje rěče smě wšak so jako tajki pomocny srědk zrozumić. A scyła je serbšćina pólskej slawistce bohaty pokład, kotryž njesmě so zhubić.

Z tutej myslu a wolu k pomocy so dr. Małgorzata Milewska tutón kónc tydženja z Budyšinom a Łužicu rozhoznuje a so na bórzomne zasowidženje wjeseli.

Alfons Wićaz

Slawistka dr. Małgorzata Milewska z Gdańska slědzi w Budyskim Serbskim instituće. Foto: SN/M. Bulank